

קדושה דסידרא:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: (ישעיהו ו, ג)
ויקבלין דין מן דין. ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם
ילעלמי עלמיא. יהוה צבאות. מליא כל ארעא זיו יקרה:
ותשאני ריח ואשמע אחרי קול רעש גדול: ברוך כבוד יהוה ממקומו: (יחזקאל ג, ב).
וינטלני ריחא. ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין: בריד יקרא דיהוה מאתר בית שכינתה:
יהוה ימלך לעלם ועד. (שמות טו, יח)
יהוה מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא.

חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא.
בעלמא די ברא כרעותה. וימליך מלכותה. ויצמח פרקנה. ויקרב משיחה.
בחיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
הא שמה רבא מברך. לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל
שמה דקדשא בריד הוא.
לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמרין בעלמא ואמרו אמן.

קדיש יהא שלמא:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריח והצללה. לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן.
עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן.

קדיש תתקבל:

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריח והצללה. לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן.

קדיש על ישראל:

על ישראל ועל רבנו ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון. דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי
בכל אתר ואתר. יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה וריח והצללה. לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן.
עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן.

יה רבון

יה רבון עלם ועלמיא. אנת הוא מלכא מלך מלכיא. עובדי גבורתך ותמהיא. שפר קדמי להוויא.
שבחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא ברא כל נפשא. עירין קדישין ובגי אנשא. חיות ברא ועוף שמיא.
רבבין עובדך ותקיפין. מכיך רמיא זקיף כפיפין. לו חי גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחושבניא.
אלהא די ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענך מפם אריותא. ואפיק ית עמך מגו גלותא. עמך די בחרת מכל אמיא.
למקדשך טוב ולקדש קדשין. אתר די ביה יחדון ריחין ונפשין. ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשפריא.

קום פירקון

קום פירקון מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא.
זרעא חיא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. למרנו ורבנו חבורתא קדישתא די בארעא
דישראל ודי בבבל לרישי פלה ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיני דבבא. לכל תלמידיהון ולכל תלמידי
תלמידיהון ולכל מאן דעסקין באורייתא. מלכא דעלמא יברך יתהון נפיש חיייהון ויסגא יומיהון ויתן ארכא לשניהון.
וייתפרקון וישתזבון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין מן די בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

קום פירקון מן שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא.
זרעא חיא וקימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא. לכל קהלא קדישא הדין רבבניא עם זעריא

טפלא ונשיא. **מלכא דעלמא** יברך יתכון ופיש חייכון ונסגי יומיכון ויתן ארכא לשניכון ויתתפרקון ויתשתזבון מן כל עקא ומון כל מרעין **בישין**. **מרן די בשמיא** !הא בסעדכון כל זמן ועדן ונאמר אמן:

פתיחת אליהו

בראשית ברא אלהי"ם וגומר, כתיב (דניאל יב ג) המשפילים זיהירו **כזהר** הרקיע וגומר, אלין אינון רבי **שמעון בן יוחאי** וחבריו, **רבי אלעזר בריה**, **ורבי אבא**, **ורבי יוסי**, **ורבי חייא**, **ורבי יצחק**, ושאר חבריא, דאזדהרו זיהירו לעילא **כזהר** הרקיע, מאי **כזהר**, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא, וקראו ליה **ספר הזהר**, ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין פלכבים לעולם ועד, דלא אתחשיד נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין, בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא, רשותא אתיהיב ל**אליהו** לאסקמא עמהון ביה, ולכל **מארי מתיבתא** דלעילא ותתא, וכל חיילין **דמלאכין עלאין**, ו**נשמתין עלאין**, למהוי עמהון באסקמותא ורעותא כחדא.

פתח אליהו ואמר, **רבון עלמין** דאנת הוא חד ולא בחשבון, אנת הוא **עלאה** על כל **עלאין**, סתימא על כל סתימין, לית **מחשבה** תפיסא בך כלל, אנת הוא דאפיקת **עשר תקונין**, וקרינן לון **עשר ספירן**, לאנהגא בהון **עלמין** סתימין דלא אתגליין, ו**עלמין** דאתגליין, ובהון אתקסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון, ומחד לון, ובגין דאנת מלגאן, כל מאן דאפריש חד מן חברה מאלין **עשר**, אתחשיב ליה כאלו אפריש בך. ואלין **עשר ספירן** אינון אזלין כסדרן, חד אריף, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לך, לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא, לבושין תקינת לון, דמנייהו פרחין **נשמתין** לבני נשא, וכמה **גופין** תקינת לון, דאתקריאו **גופא** לגבי לבושין דמכסיין עליהון, ואתקריאו **בתקונא** דא, **חסד דרועא** **ימינא**, **גבורה דרועא** **שמאלא**, **תפארת גופא**, **נצח והוד תרין שוקין**, ויסוד **סיומא דגופא** **אות ברית קדש**, **מלכות פה תורה שבעל פה** קרינן ליה.

חכמה מוחא איהו **מחשבה** מלגו, **בינה לבא** ובה הלב מבין, ועל אלין תרין כתיב (דברים כט כח) הנסתרות ליהו"ה אלהינ"ו, **כתר עליון** איהו **כתר מלכות**, ועליה אתמר (ישעיה מו י) מגיד **מראשית אחרית**, ואיהו **קרקפתא דתפלי**, מלגו איהו **י"ד ה"א וא"ו ה"א**, דאיהו ארץ **אצילות**, איהו שקי **דאילנא** בדרועי וענפוי, כמיא דאשקי **לאילנא**, ואתרבי בההוא שקי.

רבון העולמים, אנת הוא **עלת העלות**, **סבת הסבות**, דאשקי **לאילנא** בההוא נביעו, וההוא נביעו איהו **כנשמתא** **לגופא**, דאיהו **חיים לגופא**, ובך לית **דמיון** ולית דיוקנא מכל מה דלגו ולבר, ובראת **שמיא וארעא**, ואפיקת מנהון **שמשא וסיהרא וכקביא ומזלי**, ובארעא אלנין ודשאין ו**גנתא דעדן** ועשבין וחיון ועופין ונוגין ו**בני נשא**, לאשתמודעא בהון **עלאין**, ואיך יתנהגון בהון **עלאין ותתאין**, ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית דידיע בך כלל. ובר מינד לית **חידא בעלאי ותתאי**, ואנת אשתמודע אדון על פלא, וכל **ספירן** כל חד אית ליה שם דייע, ובהון אתקריאו **מלאכיא**, ואנת לית לך שם דייע, דאנת הוא ממלא כל שמהון, ואנת הוא שלימו דכלהו, וכד אנת תסתלק מנהון, אשתארו פלהו שמהון **כגופא** בלא **נשמתא**.

אנת **חכים** ולא **בחכמה** ידיעא, אנת הוא **מבין** ולא **מבינה** דייעא, לית לך אתר דייעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא, ולאחזאה לון איך אתנהיג **עלמא בדינא** ו**ברחמי**, דאינון **צדק ומשפט**, כפום עובדיהון **דבני נשא**, דין איהו **גבורה**, **משפט עמודא דאמצעייתא**, **צדק מלכותא קדישא**, **מאזני צדק תרין סמכי קשוט**, **הין צדק אות ברית**, פלא לאחזאה איך אתנהיג **עלמא**, אבל לאו דאית לך **צדק** דייעא דאיהו **דין**, ולא **משפט** דייעא דאיהו **רחמי**, ולא **מכל אלין מדות** כלל.

קום **רבי שמעון** ויתחדשון מלין על ידך, דהא רשותא אתנהיב לך לגלאה **רזין טמירין** על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום **בר נש** עד כעון, קם **רבי שמעון** פתח ואמר, לך יהו"ה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי-כל **בשמים** ובארץ (ד"ה א כט יא), **עלאין** שמעו אינון דמיכין **דחברון**, ו**רעיא מהימנא** אתערו משנתכון, הקיצו ורננו שוכני עפר (ישעיהו כו יט), אלין אינון **צדיקיא** דאינון **מסטרא** דההוא דאתמר בה (שיר ה ב) **אני ישנה ולבי ער**, ולא אינון מתים, ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו', הקיצו **אנת ואבהון**, **רעיא מהימנא** אתער **אנת ואבהון** לאתערותא **דשכינתא** דאיהו ישנה **בגלותא**, דעד כעון **צדיקיא** פלהו דמיכין ושינתא בחוריהון. מיד יהיבת **שכינתא** תלת קלין לגבי **רעיא מהימנא**, ויימא ליה קום **רעיא מהימנא**, דהא עלך אתמר (שיר ה ב) קול דודי דופק לגבאי בארבע **אתון** דיליה, ויימא בהון, פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, דהא תם עונך **בת ציון**, לא יוסיף להגלותך (איכה ד כב).

שראשי נמלא **טל** (שיר ה ב), מאי נמלא **טל** אלא אמר **קודשא בריך הוא**, אנת חשיבת **דמיומא** דאתחבר **בי מקדשא** דעאלנא **בביתא** דלי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת **בגלותא**, הרי לך **סימנא** שראשי נמלא **טל**, **ה"א שכינתא בגלותא**, שלימו דילה **וחיים** דילה איהו **טל**, ודא איהו **י"ד ה"א וא"ו**, וה"א איהו **שכינתא** דלא מחושבן **ט"ל**, אלא **י"ד ה"א וא"ו**, דסליקו **אתון** לחשבן **ט"ל**, דאיהו מליא **לשכינתא** מנביעו דכל מקורין **עלאין**, מיד קם **רעיא מהימנא**, ו**אבהון קדישין** עמיה, עד כאן **רזא דחודא**.

מכאן ואילך **פְּרִשְׁתָּא קְדָמָה דְּסִתְרֵי אֹרִייתָא**.
פְּתַח רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (תהלים כה יד), סו"ד אֵלֶיךָ
אֵינוֹן שְׁבַעִין אָנְפִּין, דְּאִתְפְּרֵשׁ מִלַּת בְּרֵאשִׁית בְּהַאי פְּרִשְׁתָּא.

נח

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן אָרִימַת יָדָאֵי בְּצִלוֹתֵיךְ לְעִילָא, דְּכַד רְעוּתָא עֲלָה לְעִילָא לְעִילָא קִימָא עַל הָהוּא רְעוּתָא דְּלֹא
אִתִּידַע וְלֹא אִתְפֹּס כְּלָל לְעִלְמִין רִישָׁא דְּסִתְרֵי יִתִּיר לְעִילָא. וְהָהוּא רִישָׁא אִפִּיק מֵאֵי דְאִפִּיק וְלֹא יָדִיעַ וְנִהִיר מֵאֵי
דְּנִהִיר כְּלָא בְּסִתְיָמוּ.

רְעוּ דְּמַחְשְׁבָה עֲלָה לְמַרְדֵּף אֲבִתְרִיהּ וְלֹאֲתַנְהֵרָא מְנִיה. חַד פְּרִיסוֹ אֲתַפְרִיס. וּמְגוֹ הָהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוֹ דְּהָהִיא
מַחְשְׁבָה עֲלָה מְטִי וְלֹא מְטִי עַד הָהוּא פְּרִיסָא נִהִיר מֵה דְּנִהִיר. וּכְדִין אִיהוּ מַחְשְׁבָה עֲלָה נִהִיר בְּנִהִירוֹ סִתְרֵי דְּלֹא
יָדִיעַ וְהָהוּא מַחְשְׁבָה לֹא יָדַע. כְּדִין בְּטֵשׁ הָאֵי נִהִירוֹ דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אִתִּידַע בְּנִהִירוֹ דְּפְרִיסָא דְּקִימָא דְּנִהִיר מִמֵּה דְּלֹא
יָדִיעַ וְלֹא אִתִּידַע וְלֹא אִתְגַּלִּיא. וּכְדִין דָּא נִהִירוֹ דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אִתִּידַע בְּטֵשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפְרִיסָא וְנִהִיר כְּחֻדָּא
וְאִתְעִבִידוּ תִּשְׁעֵי הֵיכְלִין.

וְהֵיכְלִין לֹא אֵנוֹן נְהוּרִין וְלֹא אֵנוֹן רֹחִין וְלֹא אֵנוֹן נְשִׁמְתִין. וְלֹא אֵית מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּ. רְעוּתָא דְּכָל תִּשְׁעֵי נְהוּרִין
דְּקִימֵי כְּלָהוּ בְּמַחְשְׁבָה דְּאִיהוּ חַד מְנִייהוּ בְּחוּשְׁבָנָא כְּלָהוּ לְמַרְדֵּף בְּתַרְרִיהוּ בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא מִתְדַבְּקוֹן
וְלֹא אִתִּידַעוּ. וְאֵלֶיךָ לֹא קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה עֲלָה. תְּפִסִין בְּהוּ וְלֹא תְּפִסִין. בְּאֵלֶיךָ קִימֵי כָּל רִזִּי
דְּמַהִימְנוּתָא וְכָל אֵנוֹן נְהוּרִין מְרָזָא דְּמַחְשְׁבָה עֲלָה כְּלָהוּ אֲקֵרוֹן אֵין סוּף. עַד הֵכָא מְטוֹ נְהוּרִין וְלֹא מְטוֹן וְלֹא
אִתִּידַעוּ. לֹא הֵכָא רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. נִהִיר מַחְשְׁבָה וְלֹא אִתִּידַע מִמֵּאֵן דְּנִהִיר. כְּדִין אִתְלַבֵּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִּינָה
וְנִהִיר לְמֵאֵן דְּנִהִיר וְאֵעִיל דָּא בְּדָא עַד דְּאִתְכְּלִילוּ כְּלָהוּ כְּחֻדָּא. וּבְרָזָא דְּקִרְבָנָא כְּדִ סְלִיק כְּלָא אִתְקַשְׁרַת דָּא בְּדָא וְנִהִיר
דָּא בְּדָא. כְּדִין קִימֵי כְּלָהוּ בְּסִלְקוֹ וּמַחְשְׁבָה אִתְעֵטֵר בְּאֵין סוּף. הָהוּא נִהִירוֹ דְּאִתְנַהֵר מְנִיה מַחְשְׁבָה עֲלָה אֲקֵרִי אֵין
סוּף. וּמְנִיה אִשְׁתַּכַּח וְקִימָא וְנִהִיר לְמֵאֵן דְּנִהִיר וְעַל דָּא כְּלָא קֵאִים. זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִיקָא בְּעִלְמָא דִּין וּבְעִלְמָא
דְּאִתִּי.

ויקהל

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, כְּדִ מִפְּקִין סִפְרָא תוֹרָה בְּצַבְנוּרָא, לְמַקְרָא בִּיהּ, מִתְפַּתְחוּן תְּרַעֵי שְׁמִיָּא דְּרַחֲמִין, וּמַעוּרְרִין אֶת הָאֵהָבָה
לְעִילָא, וְאִבְעֵי לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְמִימַר הַכִּי.

בְּרִיד שְׁמִיהּ דְּמֵאֵרִי עֲלֵמָא, בְּרִיד כְּתָרָה וְאִתְרָה, זְהָא רְעוּתָה עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָא, וּפְרִיקוֹן יְמִינָהּ, אַחֲזִי לְעַמְךָ בְּבֵית
מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹאֲמִטוּי לְנָא מְטוֹב נְהוּרָה, וְלִקְבֵּלָא צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. זְהָא רְעוּתָה קְדָמָה, דְּתוֹרִיד לֵן חִיִּים בְּסִיבּוֹ, וְלִהְיוּ אֲנָא
פְּקִידָא בְּגוֹ צִדִיקָא, לְמַרְחַם עֲלֵי, וְלִמְנַטֵר יְתִי, וְיִת כָּל דִּילִי, וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל. אֶת הוּא זֶן לְכֵלָא, וּמִפְרָגִס לְכֵלָא, אֶת
הוּא שְׁלִיט עַל כְּלָא, אֶת הוּא דְּשִׁלִּיט עַל מַלְכֵינָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הוּא. אֲנָא עֲבַדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, דְּסִגִּינָא קַמִּיהּ,
וּמִקְמֵי דִּיקָר אֹרִייתָהּ, בְּכָל עֵידוֹן וְעֵידוֹן. לֹא עַל אֵינֶשׁ רַחֲיִצָנָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכְנָא, אֲלֵא בְּאַלְהָא דְּשְׁמִיָּא,
דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט, וְאֹרִייתָהּ קְשׁוּט, וּנְבִיאוּתָהּ קְשׁוּט, וּמִסְגֵּי לְמַעַבְדַּת טְבוּנוֹן וְקְשׁוּט. בִּיהּ אֲנָא רַחֲמֵי, וְלִשְׁמִיהּ קְדִישָׁא
לְקִרָא אֲנָא אִימַר תּוֹשְׁבָחוֹן. זְהָא רְעוּתָה קְדָמָה, דְּתַפְתַּח לְבָאֵי בְּאֹרִייתָהּ וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלְבָאֵי, וְלְבָא דְּכָל עַמְךָ
יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלַחֲיִין וְלְשָׁלָם אָמוֹן.

וְאִסִּיר לְמַקְרֵי בְּסִפְרָא דְּאֹרִייתָא, בַּר חַד בְּלַחְדוּדִי, וְכֵלָא צִיַּתִּין וְשִׁתְקוֹן, בְּגִין דִּישְׁמַעוֹן מְלִין מְפּוּמִיָּה, כְּאִילוּ קְבִילוּ
לֵה הִיָּא שַׁעֲתָא מְטוּרָא דְּסִינֵי. וּמֵאֵן דְּקֵרִי בְּאֹרִייתָא, לְהוּי חַד קֵאִים עֲלֵיהּ, וְשִׁתְקֵי. דְּלֹא יִשְׁתַּמַּע בַּר דְּבּוּר חַד
בְּלַחְדוּדִי, לֹא תְרִין דְּבּוּרִין, לְשׁוֹן קָדֵשׁ חַד, וְחַד הוּא, וְלֹא תְרִין דְּבּוּרִין, וְאִי תְרִין מִשְׁתַּפְּחִין בְּסִפְרָא תוֹרָה, גְּרִיעוּתָא
דְּרָזָא דְּמַהִימְנוּתָא אִיהוּ וּגְרִיעוּתָא דְּקֵרָא דְּאֹרִייתָא אִשְׁתַּכַּח בְּסִפְרָא תוֹרָה, וּבְעֵי חַד קְלָא. מִתְרַגֵּם חַד. וְרָזָא דָּא
קְלִיפָה וּמוּתָא.

תרומה

כְּגוֹנוּנָא דְּאֵינוֹן מִתִּיחַדִּין לְעִילָא בְּאֶחָד, אוּף הַכִּי אִיהִי, אִתְיַחַדַּת לְתַתָּא בְּרָזָא דְּאֶחָד, לְמַהוּ עֵמְהוֹן לְעִילָא חַד לְקַבֵּל
חַד, קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֶחָד לְעִילָא, לֹא יִתִּיב עַל כּוּרְסִיָּא דִּיקְרִיָּה, עַד דְּאִיהִי אִתְעִבִידַת בְּרָזָא דְּאֶחָד כְּגוֹנוּנָא דִּילֵיהּ,
לְמַהוּ אֶחָד בְּאֶחָד. וְהָא אוּקִימָנָא רְזָא דִּיהוּנָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.
רְזָא דְּשִׁבְתָּא, אִיהִי שְׁבַת, דְּאִתְאֲחַדָּא בְּרָזָא דְּאֶחָד, לְמִשְׁרֵי עֲלָה רְזָא דְּאֶחָד. צְלוֹתָא דְּמַעְלֵי שְׁבַתָּא, דְּהָא אִתְאֲחַדַּת
כּוּרְסִיָּא יְקִירָא קְדִישָׁא, בְּרָזָא דְּאֶחָד, וְאִתְתַּקְנַת לְמִשְׁרֵי עֲלָה מְלַכָּא קְדִישָׁא עֲלָה.
כְּדִ עֵייל שְׁבַתָּא, אִיהִי אִתְיַחַדַּת וְאִתְפְּרִשְׁתָּא מִסְטְרָא אֲחֵרָא, וְכָל דִּינִין מִתְעַבְּרִין מִינָהּ, וְאִיהִי אִשְׁתַּאֲרַת בִּיחּוּדָא
דְּנִהִירוֹ קְדִישָׁא, וְאִתְעֵטֵרַת בְּכַמָּה עֵטְרִין לְגַבֵּי מְלַכָּא קְדִישָׁא, וְכָל שׁוּלְטָנֵי רוּגְזִין וּמֵאֵרִי דְּדִינָא כְּלָהוּ עֲרַקוֹן, וְלִית

שולטנו אחרת בכלהו עלמין. ואנפהא נהירין בנהירו עלאה, ואתעררת לתתא בעמא קדישא, וכלהו מתערון בנשמתינ חדתינ. כדן שירותא דצלותא, לברכא לה בחדוה, בנהירו דאנפין.

ולומר ברכו את יהוה המבורך. את יהוה דייקא, בגין למפתח לגבה בברכה. ואסיר לעמא קדישא למפתח לגבה בפסוקא דדינא, כגון והוא רחום וגו', בגין דהא אתפרשת מרזא דסטרטא אחרא, וכל מארי דדינין אתפרשו ואתערבו מינה. ומאן דאתער האי לתתא, גרים לאתערא הכי לעילא. וכרסניא קדישא לא יכלא לאתעטרא בעטרא דקדושה, דכל זמנא דמתערי לתתא אינון מאריהון דדינא, דהוו מתערבון והוו אזלי כלהו לאתטמרא גו נוקבא דעפרא דתהומא רבא, כלהו תיבין לאשראה בדוכתייהו ואתרחקת בהו אתר קדישא דבעאת נייחא. ולא תימא דדא איהו בלחודוי, אלא לית אתערותא לעילא לאתערא, עד דישראל מתערי לתתא, כמה דאוקימנא, דכתיב, (תהלים פא) בכסה ליום חגנו. ליום חג לא כתיב, אלא ליום חגנו. ועל דא אסיר לעמא קדישא, דקא מתערון בעטרינ קדישין דנשמתינ, בגין לאתערא נייחא, דאינון יתערון דינא, אלא כלהו ברעו ורחימו סגי, דיתערון ברפאן עילא ותתא כחדא.

ברכו את יהוה. את דייקא. כדקאמרן, דא (בראשית ה' ע"ב) שבת דמעלי שבתא. ברוך יהוה המבורך, דא אפיקו דברכאן ממקורא דחי, ואתר דנפיק מניה כל שקיו, לאשקאה לכלא. ובגין דאיהו מקורא ברזא דאת קיימא, קרינו ליה המבורך, איהו מבויעא דבירא.

כיון דמטו תמן, הא ודאי בירא אתמליא, דלא פסקין מימיו לעלמין. ועל דא לא אמרינו, ברוך את יהוה המבורך, אלא ברוך יהוה, דאלמלא לא מטי התם נביעו ממקורא עלאה, לא אתמליא בירא כלל, ועל דא המבורך, אמאי איהו המבורך. בגין דאיהו אשלים ואשקי לעולם ועד. עולם ועד דא איהו שבת דמעלי שבתא, ואנו תקעין ברפאן באתר דאקרי מבורך.

וכיון דמטאן התם, כלהו לעולם ועד, ודא איהו ברוך יהוה המבורך.

עד הכא, מטון ברפאן מעלמא עלאה, וכלהו לעולם ועד, לאתברכא ולאשקאה, ולמהוי שלים כדקא יאות, מליא מכל סטרינ.

יתרו

סעודה ראשונה

ותגינו, אמר רבי יוסי, מהו ברכה. שמה קדישא. בגין דמיניה משתכח ברכתא, לכל עלמא. וברכתא לא אשתכח על אתר ריקניא, ולא שרייא עלוי, הדא הוא דכתיב לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא. (שמות כ)

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק אמר, כתיב (שמות כ) ויברך אלהים את יום השביעי, וכתיב במן (שמות טז) ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתכח ביה מזוני, מה ברכתא אשתכח ביה. אלא הכי תאנא, כל ברפאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דהוא יומא, מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא, כל חד ביומוי, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה.

ובגין כד, מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא, בעי לסדרא פתורא, ולא תקנא סעודתא בליליא דשבתא, בגין דיתברך פתוריה, כל אינון שיתא יומין, דהא בההוא זמנא, אודמן ברכה, לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל כד, בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא, בנהמי ובמזוני.

רבי יצחק אמר, אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא בהאי יומא, ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין דישתכח שבעא וענוגא בהאי יומא בעלמא.

רבי אבא אמר, לאודמנא ברכתא באינון יומין דלעילא, דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא, מליא רישיה דזעיר אנפין, מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין, תלת זמני, מפד עייל שבתא, דיתברכו כלהו כחדא.

ועל דא בעי בר נש, לאתענגא תלת זמני אלון, דהא בהא תליא מהימנותא דלעילא, בעתיקא קדישא, ובזעיר אפין, ובחקלא דתפוחין. ובזעיר בר נש לאתענגא בהו, ולמחדי בהו. ומאן דגרע סעודתא מניהו, אחזי פגימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי.

בגין כד, בעי לסדרא פתוריה, תלת זמני, מפד עייל שבתא, ולא ישתכח פתוריה ריקניא, ותשרי ברכתא עליה, כל שאר יומי דשבתא. ובהאי מלה, אחזי, ותלי מהימנותא לעילא.

רבי שמעון אמר, האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא עליה, (ישעיה נח) אז תתענג על

הנה, דא סעודתא חדא, לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרכבתיך על בְּמַתִּי אֶרֶץ, דא סעודתא תננינא, לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיך נחלת יַעֲקֹב אָבִיךָ, דא הוא שלימו דאשתלים בְּזַעִיר אֶפְרַיִם.

ולקבליהו בעי לאשְׁלֵמָא סעודתיה, ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי, ולמחדי בכל חד וחד מנייהו, משום דאיהו מהימנותא שלימתא. ובגין כך, שבתא אתיקר, מכל שאר זמנין וחגיגין, משום דכלא ביה אשתכח, ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא, בגין כך, משום דאשתכח כלא ביה, אידכר תלת זמנין. דכתיב, (בראשית ב) וְכָל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי. וישבות ביום השביעי. ויברך אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רבי אבא, כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא, הוי חדי, בכל חד וחד, והוה אמר, דא היא סעודתא קדישא, דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר, דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא. וכן בכלהו סעודתי, והוה חדי בכל חד וחד. כד הוה אשלים סעודתי, אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא.

רבי שמעון, כד הוה אתי לסעודתא, הוה אמר הכי, אתקיננו סעודתא דמהימנותא עלאה, אתקיננו סעודתא דמלכא, והוה יתיב וחד. כד אשלים סעודתא תליתאה, הוה מכרזי עליה, אז תתענג על יהוה והרכבתיך על בְּמַתִּי אֶרֶץ. והאכלתיך נחלת יַעֲקֹב אָבִיךָ.

אמר רבי אלעזר לאבוי, אלין סעודתי היך מתתקנין. אמר ליה, ליליא דשבתא, כתיב, והרכבתיך על בְּמַתִּי אֶרֶץ. ביה בליליא, מתברכא מטרוניתא, וכלהו חקל תפוחין, ומתברכא פתוריה דבר נש, ונשמתא אתוספת, והוה ליליא, חדוה דמטרוניתא הוי. ובעי בר נש למחדי בחדוותא, ולמיכל סעודתא דמטרוניתא.

זמר לסעודה ראשונה

אתקיננו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדוּתא דמלכא קדישא. אתקיננו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין. וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתין לסעודה בהדה.

אזמר בשבחיך למעל גו פתחין דבחקל תפוחין דאנון קדישין
נזמן לה השתא בפתורא חדתא ובמנרתא טבתא דנהרה על רישין
מינא ושמאלא וביניהו כלה בקשוטין אזלה ומנין ולבושין

יחבק לה בעלה וביסודא די לה דעבד נחא לה יאה כתש כתישין
אוחין אוף עקתינ בטיילין ושביתין ברם אנפין חדתינ ורוחין עם נפשינ
חדו סגי ייתי ועל חדה תרתי נהורא לה ימטי וברכן דנפישין
קריבו שושבינן עבדו תקונין לאפשה זינין ונונין עם רחשין
למעבד נשמתינ ורוחין חדתינ בתרתי ותלתין ובתלתא שבשין
ועטרין שבעין לה ומלכא דלעלא דיתעטר כלא בקדיש קדישין
רשימין וסתימין בגוה כל עלמין ברם עתיק יומין הלא בטש בטישין
יאה רעוה קמה דתשרי על עמה דיתענג לשמה במתקין ודבשין
אסדר לדרומא מנרתא דסתימא ושלחן עם נהמא בצפונא אדשין
בחמרא גו כסא ומדני אסא לארוס וארוסה לאתקפא חלשין
נעבד לון פתרינ במלין יקירין בשבעין עטורין דעל גבי חמשינ
שכינתא תתעטר בשית נהמי לסטר בווי תתקטר וזינין דכנישין
שביתין ושביקין מסאבין דדחקין חבילין דמעיקין וכל זיני חרשין
למבצע על ריפתא כזיתא וכביעתא תרין יודין נקטא סתימין ופרישין
משח זיתא דכזא דטחנין ריחיא ונגדין נחליא בגוה בלחישין
הלא נימא רזין ומלין דגניזין דליתיהון מתחזין
לאעטרה כלה ברזין דלעלא בגו האי הלולה דעירין קדישין

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מנה למליא
רישה דזעיר אנפין ולהטיל בחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעו ובחדוּתא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא
קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדוּתא
עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עמה, ויפרקנו מכל עקתינ בישין דיתון לעלמא. וזמן
ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא ממזלא דכל מזוני בה תלא. וישזבון מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות
ומדינה של גיהנם, וייתי לנא ולכל נפשנתא חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני רוחי ורחמי מן קדמה. אמן כן יהי רצון,
אמן ואמן.

סעודה שניה

ביומא דשבתא, בסעודתא תניינא, כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יהוה. על יהוה ודאי. דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא, וכלהו עלמין בחדוותא, ושלימו וחדוותא דעתיקא עבדינו, וסעודתא דיליה הוא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא, כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך. דא היא סעודתא דזעיר אפין, דהוי בשלימותא. וכלהו שיתא יומין, מההוא שלימו מתברכן. ובעי בר נש למחדי בסעודתיה, ולאשקמא אליו סעודתי, דאינון סעודתי מהימנותא שלימתא, דזרעא קדישא דישראל, די מהימנותא עלאה, דהא דילהון היא, ולא דעמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ובגיני כך אמר, (שמות לא) ביני ובין בני ישראל. תא חזי, בסעודתי אליו, אשתמודעון ישראל, דאינון בני מלכא. דאינון מהימנותא, ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו, אחזי פגימותא לעילא, ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מליו, דינא דגיהנם וגו'. ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וזמנין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסקני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למסקני, עונשיה סגי, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא, עליה כתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרוש על פניכם פרוש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וזמנין, דכתיב פרוש חגיכם. פרוש חגיכם קאמר, ולא פרוש שבתכם. וכתיב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר. ובגיני כך כתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמה דקודשא ברוך הוא. שמה דאיהו שלימין מכל סטרוי. אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אליו תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרין אבהו, וכל בניו ונקיו, מה דלאו הכי בכל שאר חגיגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם נייחין. בהדין יומא, כל דינין אתפייין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין. בהדין יומא, חדוותא ותפנוקא אשתמע, במאתן וחמשין עלמין.

זמר לסעודה שניה

אתקיננו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדוותא דמלכא קדישא. אתקיננו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דעתיקא קדישא. וזעיר אנפין וחקל תפוחין קדישין אתין לסעודה בהדה.

אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא ואזמין בה השתא עתיקא קדישא נהורה ישרי בה בקדושא רבה ומחמרא טבא דבה תחדי נפשא לשדר לן שפחה ונחזי ביקרה ויחזי לן סתרה דמתמר בלחישא וגלי לן טעמי דבתריסר נהמי דאנון את בשמה כפילה וקלישא צורא דלעילא דבה חיי כלא ויתרבי חילא ותסק עד רישא חדו חצדי חקלא בדבור ובקלא ומללו מלה מתיקא כדבשא קדם רבון עלמין במליון סתימין תגלון פתגמין ותימרון חדושא לעטר פתורא ברזא יקירא עמיקא וטמירא ולא מלתא אנושא ואליו מליא יהון לרקיעיא חדתין ושמיא בכון ההוא שמשא רבו יתיר יסגי לעילא מן דרגה ויסב בת זוגה דהות פרישא די אסחי אנא לגבי חד מנא לסטרא חורנא דלית בה מששא אזמן בתלתא בכסא דברכתא לעלת עלתא עתיקא קדישא

סעודה שלישית

תא חזי, בכל שיתא יומי דשבתא, כד מטא שעתא דצלוחתא דמנחה, דינא תקיפא שלטא, וכל דינין מתערין. אבל ביומא דשבתא, כד מטא עדן דצלוחתא דמנחה, רעוא דרעוין אשתכח, ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה, וכל דינין מתפייין, ומשתכח רעותא וחדו בכלא.

ובהאי רצון, אסתלק משה, נביאה מהימנא קדישא מעלמא. בגין למנדע, דלא בדינא אסתלק, וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפק נשמתיה, ואתטמר ביה. בגין כך, (דברים לה) ולא ידע איש את קברתו כתיב. מה עתיקא קדישא, טמירא מכל טמירין, ולא ידעין עלאין ותתאין. אוף הכא, האי נשמתא דאתטמר בהאי רצון, דאתגליא בשעתא דצלוחתא דמנחה דשבתא, כתיב ולא ידע איש את קברתו והוא טמיר מכל טמירין דעלמא, ודינא לא שלטא ביה. זכאה חולקיה דמשה.

תאנא, בהאי יומא, דאורייתא מתעטר א ביה, מתעטר א בכלא, בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין, בשבעין ענפין דנהורא, דזהרין מכל סטרא וסטרא. מאן חמי, ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא, חמשא קיימין בגו אילנא, כלהו אנפין בהו אחידן. מאן חמי, אינון תרעין דמתפתחן בכל סטר וסטר, כלהו מזדהרין ונהרין, בההוא נהורא דנפיק ולא פסק. קל פרוזא נפיק, אתערין קדישי עלינון, אתערין עמא קדישא, דאתבחר לעילא ותתא. אתערין חדוותא לקדמות מאריכון. אתערין בחדוותא שלימתא. אדמנו בתלת חדוון, דתלת אבהו. אדמנו לקדמות מהימנותא, דחדוהו דכל חדוותא. זכאה חולקכון, ישראל קדישין, בעלמא דין ובעלמא דאתי. דא הוא ירותא לכוון, מכל עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, ביני ובין בני ישראל.

אמר ר' יהודה, הכי הוא ודאי. ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתיב (ויקרא יט) קדושים תהיו כי קדוש אני יהוה. וכתיב, (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכוונד.

תאנא, בהאי יומא, כל נשמתיהון דצדיקיא, מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ורוחא חדא מענוגא דההוא עתיקא קדישא מתפשטא בכלהו עלמין, וסלקא ונחתא, ומתפשטא לכלהו בני קדישין, לכלהו נטורי אורייתא, ונניחין בניחא שלים, מתנשי מכלהו, כל רוגזין, כל דינין, וכל פולחנין קשין. הדא הוא דכתיב, (ישעיה יד) ביום הניח יהוה לה מעצבד ומרגזד ומן העבודה הקשה.

בגיגי פה, שקיל שבתא לקבל אורייתא, וכל דנטיר שבתא, כאילו נטיר אורייתא כלא. וכתיב (ישעיה נו) אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע. אשתמע, דמאן דנטיר שבת, כמאן דנטיר אורייתא כלא.

זמר לסעודה שלישית

אתקיננו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדוותא דמלכא קדישא. אתקיננו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא דזעיר אנפין. ועתיקא קדישא וחקל תפוחין קדישין אתין לסעודה בהדה.

בני היכלא דכסיפין למחזי זיו זעיר אנפין
יהון הכא בהאי תכא דבה מלכא בגלופין
צבו לחדא בהאי ועדא בגו עירין וכל גדפין
חדו השתא בהאי שעתיא דבה רעוא ולית זעפין
קריבו לי חזו חילי דלית דינין דתקיפין
לבר נטלין ולא עליו הגי כלבין דחציפין
והא אזמין עתיק יומין למצחה עד יהון חלפין
רעו די לה דגלי לה לבטלה לכל קליפין
ישוי לון בנקבהון ויטמרון בגו כפין
ארי השתא במנחתא בחדוותא דזעיר אנפין

אשלימו סעודתי דמהימנותא

אשלימו סעודתא דא
דמהימנותא שלימתא
דזרעא קדישא דישראל